

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומי מעברא?										ז				
והתני רב ביבי קמיה דרב תעשה עוברא סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה										ז	◇	לט.		
ואיווהי קטנה? מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד.										ז		לט.		
פחות מיכן ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי ר"מ	[ר"מ]									ז	◇	לט.		
אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, משום שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'	הכמים:									ז	◇	לט.		
וכי תימא, דאיבערא כשהיא נערה ואולידיה כשהיא נערה										!	◇	לט.		
ובשיתא ירחי מי קא ילדה?										ז		לט.		
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים	והאמר שמואל:									ז	◇	לט.		
וכי תימא בציר הוא דליכא, הא טפי איכא										!		לט.		
הא אלא קאמר										ז		לט.		
אלא הכי קמיבעיא ליה: יש בגר בקבר ופקע אב, או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב?											^	◇	לט.	
בעי לה הכי: מיתה עושה בגרות, או אין עושה בגרות?	מר בר רב אשי:										^	◇	לט.	
תיקו.										!	◇	לט.		
בא עליה ונתארסה, מהו?	בעי מיניה רבא מאביי:										^	◇	לט.	
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה?	א"ל: [אביי]										!	◇	לט.	
ולטעמיך, הא דתניא:											ז		לט.	
בא עליה ונשאת - לעצמה	[דתניא]										ז		לט.	
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה?											ז	◇	לט.	
הכי השתא, התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב, ונישואין מוציין מרשות אב, מה בגרות בא עליה ובגרה - לעצמה, אף נישואין בא עליה ונשאת - לעצמה, אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי?											!	◇	לט.	
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירין לה נדריה.	הא תנן:										!	◇	לט.	
המפתה נותן שלשה דברים, והאונס - ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס, מוסיף עליו אונס שנותן את הצער.												■	לט.	
מה בין אונס למפתה?												^	◇	לט.
האונס נותן את הצער, והמפתה אינו נותן את הצער												!	◇	לט.
האונס נותן מיד, והמפתה - לכשיוציא												!	◇	לט.
האונס שותה בעציצו, והמפתה אם רצה להוציא - מוציא.												!	◇	לט.
כיצד שותה בעציצו? אפילו היא חוגרת, אפי' היא סומא, ואפילו היא מוכת שחין.												■	◇	לט.
נמצא בה דבר ערוה, או שאינה ראויה לבא בישראל - אינו רשאי לקיימה, שנאמר: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לו.												■	◇	לט.
צער דמאי?												^	◇	לט.
צער שחבטה על גבי קרקע.	אבוה דשמואל:											!	◇	לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, חבטה על גבי שיראין, הכי נמי דפטור?	מתקיף לה רבי זירא:									?	◇	לט:
וכי תימא הכי נמי										!		לט:
אונס אינו משלם את הצער, מפני שסופה להצטער תחת בעלה	והתניא, ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:									?	◇	לט:
אינו דומה נבעלת באונס לנבעלת ברצון	אמרו לו:									?	◇	לט:
צער של פיסוק הרגלים, וכן הוא אומר: (יחזקאל ט"ז) ותפשקי את רגליך לכל עובר.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:									!	◇	לט:
אי הכי, מפותה נמי?										?	◇	לט:
משל דמפותה, למה הדבר דומה? לאדם שאמר לחבירו קרע שיראין שלי והפטר.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:									!	◇	לט:
שלי? דאבוה נינהו										?		לט:
פקחות שבהן אומרות מפותה אין לה צער.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:									!	◇	לט:
והא קא חזינן דאית לה										?		לט:
אמרה לי אם: כמיא חמימי על רישיה דקרחא.	אביי:									!	◇	לט:
אמרה לי בת רב חסדא: כי ריבדא דכוסילתא.	רבא:									!	◇	לט:
אמרה לי בת אבא סוראה: כי נהמא אקושא בחינכי.	רב פפא:									!	◇	לט:
האונס נותן מיד, המפתה לכשיוציא וכו'.											◇	לט:
לכשיוציא, אשתו היא?										?		לט:
אימא: לכשלא יכנוס.	אביי:										◇	לט:
אע"פ שאמרו המפתה נותן לכשלא יכנוס, בושת ופגם נותן מיד	תניא נמי הכי:										■	לט:
ואחד האונס ואחד המפתה, בין היא ובין אביה יכולין לעכב.											■	לט:
בשלמא מפותה, כתיב: (שמות כ"ב) אם מאן ימאן אביה, אין לי אלא אביה, היא עצמה מנין?										?	◇	לט:
תלמוד לומר: ימאן, מכל מקום										!	◇	לט:
אלא אונס, בשלמא איהי, כתיב: (דברים כ"ב) ולו תהיה - מדעתה, אלא אביה מנלן?										?	◇	לט:
שלא יהא חוטא נשכר.	אביי:									!	◇	לט:
ק"ו, ומה מפתה שלא עבר אלא על דעת אביה בלבד, בין היא ובין אביה יכולין לעכב, אונס שעבר על דעת אביה ועל דעת עצמה - לא כל שכן.	רבא:									!	◇	לט:
רבא לא אמר כאביי, כיון דקא משלם קנס - לאו חוטא נשכר הוא											■	לט:
אביי לא אמר כרבא, מפתה דאיהו מצי מעכב - אביה נמי מצי מעכב, אונס דאיהו לא מצי מעכב - אביה נמי לא מצי מעכב.											■	לט:
אע"פ שאמרו אונס נותן מיד, כשיוציא הוא אין לה עליו כלום.	תניא אידך:										■	לט:
כשיוציא, מי מצי מפיק לה?										?		לט:

disputants-חולקים ◆ ◇ central point for summary and review -נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment -מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אימא: כשתצא היא אין לה עליו כלום											◆	◇	לט:	
מת - יצא כסף קנסה בכתובה	[רבנן]										◆	◇	לט:	
יש לה כתובה מנה.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◆	◇	לט:	
במאי קמיפלגי?											^		לט:	
טעמא מאי תקינו רבנן כתובה? כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, והא לא מצי מפיק לה	רבנן סברי:										■	!	◇	לט:
הא נמי מצער לה, עד דאמרה היא לא בעינא לך.	רבי יוסי ברבי יהודה סבר:										■	!	◇	לט:
אונס שותה בעציצו.												■	◇	לט: <
מכדי מיגמר גמרי מהדדי, להא מילתא נמי ליגמרו מהדדי?	רבא מפרזקיא לרב אשי:											⚡	◇	לט:
אמר קרא: (שמות כ"ב) מהר ימהרנה לו לאשה, לו - מדעתו.	[רב אשי]											!	◇	מ.